

İnsanlara kalemle veya kelamla bir şeyler anlatmaya çalışanlar, birilerini irşad etmeye çalışanlar, birilerini İslam'a davet etmeye çalışanlar farkında olsa da olmasa da doktorluk yapıyorlardır. Maddi doktorların yanında bu kişiler toplumun manevi doktorlarıdır. O yüzden çalışmalarını da doktorluk mesleğine uygun şekilde yürütmeleri gerekiyor. Nasıl doktorlar önce hastalığı teşhis ediyor, daha sonra bu hastalığa yakalanma nedenlerini hastaya bildiriyor ve daha sonra da reçetesini yazıyorsa toplumun manevi doktorları olan davetçilerde bu metod üzerinden insanlara yaklaşmalıdırlar. Sadece teşhisi yapıp bırakmak veya sadece bu duruma nasıl geldiğini uzun uzun anlatmak veya tek başına reçete yazmak hiçbir hastalığa çare olmaz. Bataklıkta ki sinekleri öldürmekten ileri gitmeyen bir metod olarak kalır. Oysa biz Müslümanlar olarak işini sağlam yapmamız gereken ve meseleyi kökünden ele almamız gereken kişileriz. Sinekleri öldürerek bir İslam medeniyeti kuramayacağımız kesindir. O yüzden bataklık kurutacak şekilde iş yapmalı ve teşhis, tahlil ve reçete üçlüsünün aynı anda işlediği mekanizma ile insanları İslam'a davet etmeliyiz.

Yazdıklarımı daha anlaşılır kılmak için şöyle bir örnek vereyim. Namaz hakkında yazan veya konuşan biri önce mevcut durumu muhatabının gözünün önüne sermeli. Müslüman olduğumuz halde camilerimizin boş olduğundan, gençlerin camiye yaşlandığında geldiklerinden ve o zamanda genç olmadıklarından, ezanın hoparlörlerden okunduğu halde kulaklara nüfuz etmediğinden, cemaatle kılınacak bir namazın bir futbol maçına feda edildiğinden cümlelere başlayıp teşhisi koymalı. Yani muhatabına önce hasta olduğunu kabul ettirmeli ki tedaviye cevap alabilsin. Hasta olduğunu kabul etmeyen birine fayda verecek ilaç yoktur. Muhatabımız hasta olduğunu kabul ettiği anda ikinci aşama olan bu duruma nasıl geldiğimizin izahını yapmaya başlarız. Bu izahı da bir daha bu hastalığa aman ha yakalanma diye yaparız. Bunu yapmadığımız takdirde aynı hastanın aynı sebeplerden karşımıza gelmesine bizim sebep olacağımız aşikârdır. Ve cümlelerimiz şöyle devam eder. Bak kardeşim, bizim namazsız bir toplum veya namazı hayatı kılan bir toplum olamayışımız dünyevileşme hastalığından, namazsızda Müslüman kalabileceğimizden, camiye gitmeyen ayaklarımızın bizi cennete götürebileceğini düşünmemizden, şeytanın bizi Allah'ın rahmeti ile kandırıyor olmasından kaynaklandığı gibi cümlelerle bizi mevcut duruma gelmemize neden olan sebepleri sayarız. Sayarız ki muhatabımız namaz kılmama hastalığına yakalandığını hissettiği dakikalarda sorunun nereden kaynaklandığını bilsin. Sahte ilaçlara değil de doğal ilaçlarla tedavi olsun diye bunu yaparız. Yan etkiye maruz kalmayacak şekilde hastalığından kurtulsun diye bunu yapmak zorundayız. Ve son olarak reçetemizi sunarız. Reçetemizin içerisinde de namazlı adamlarla beraber olması gerektiği, abdestli bir hayat yaşamak gerektiği, her an ölebileceğini ve ilk sorgunun namazdan olacağını akıldan çıkarmamasını gerektiği gibi maddeler olur. Teşhis, tahlil ve reçete üçgeni...

Mevcut Durumumuz

Gözlerimizin önünde cereyan eden durumumuz için çok söze hacet yok herhalde. Bankalarımızın evlerimizi istila etmiş olması, zinanın ayıp olarak telakki edilmemesi, kız arkadaşı veya erkek arkadaşı olmayan gencin ayıplanıyor olması mevcut durumumuzu izah ediyordur sanırım. İnsanların kimi niye öldürdüğünü bilmeden sinek öldürür gibi cana kıyıyor olması, erkeklerin kadınlaşması, kadınların erkekleşmesi gibi her an bir köşe başında gözümüze çarpan durumlar seviyemizi tespit etmek için yeterlidir. Camilerimizin boş olması, herkesin kendi tarikatına, cemaatine, partisine din muamelesi yapması, evlenmekten daha fazla boşanma oranlarına sahip olmamız, aile kurumunun televizyonlarda ki adı evlilik kendi rezalet programları ile dinamitleniyor olmasını en alttan en üste kadar herkes görüyor ve biliyor. Televizyona evlatlık verilen çocuklarımızı, bereketsiz ömürlerimizi, teknolojinin ellerimize kelepçe vurmuş hali olan telefona bağılılığımızı, tartışmadan iki bardak çay içemeyecek kadar yıpranmış kardeşlik mefhumunu söylemeye gerek yok herhalde. Futbolun ve siyasetin tasallutu altında ki zihinlerimizi Kur'an'a açamıyor oluşumuzu, internetten baktığımız iki satırlık yazılarla büyük hocaefendi triplerine giriyor olmamız mevcut durumumuzun sosu mesabesinde. Ama esas mevcut durumumuzu bunlar izah etmeye yetmeyebilir. Bunların hepsinin oluşmasına neden olan ve mevcut durumuzu tam da gözler önüne seren ama kimsenin itiraf etmek istemediği veya gözünden kaçıdığı şeyi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Biz, artık İslam'ı yaşanabilir bin din olarak görmüyoruz. Allah'ın haşa bugün ki ortamı düşünmeden bir din gönderdiğini düşünüyoruz. O'nun helal dairesine bağlı kalarak bir dünya hayatının yaşanamayacağını o yüzden haramların azaltılması gerektiğini aşikâr olmasa da sürekli deklare ediyoruz. Faizsiz ev almanın zor olduğundan kim bahsediyorsa şeytan sinsi sinsi bir şekilde onun zihnini bu duruma getiriyordur. Çünkü faizi haram kılan Allah'ın, ev alın diye bir emri yok. Ama İslam'ın sunduğu imkânları beğenmeyenler evde mi almamalım diyerek kredi kuyruklarında ki yerlerini alıyorlar.

Artık vazgeçemeyeceğimiz yanlışlarımız var. O yüzden İslam'ın bunlara uygun bir din haline gelmesini istiyoruz. Yanlışlarımızdan değil, İslam'dan vazgeçiyoruz. Kusuru kendimizde değil de dinimiz de arıyoruz. Değişmesi gerekenin biz değil dinimizin olduğunu düşünüyoruz. Okunan ayetlere ve hadislerle, bize yapılan nasihatlere madde madde bahaneler bulurken İslam'ı yaşamak için bir bahane bulamıyoruz. Ama, şimdi, yani, ne derler gibi itiraz cümlelerinin bol miktarda ortalığa serpiştirildiği hayatlar yaşıyoruz. Müslümanın teslim olan demek olduğunu unuttuk. İslam'ı teslim almak istiyoruz. Seküler bir İslam istiyoruz. Paramıza karışmayan, aile hayatımıza müdahale etmeyen, siyasetimizi teğet geçen, arkadaşlık ilişkilerimizi programlamayan bir arzumuz var artık ne yazık ki. Yormayan, yıpratmayan, fedakârlık istemeyen İslam algısı mevcut durumumuzun gözlerden kaçan ama her şeyi cem eden izahıdır. Günahlarla bu kadar kolay karşılaşmıyor olmamız ve bu kadar kolay işliyor olmamız hep bu yüzdendir. O yüzden günahlara karşı başkaldırmıyor ve itiraz cümleleri kurmuyoruz. Çünkü istenilen gibi değil istediğimiz gibi yaşayıp cennete gitmek istiyoruz.

Evet, Müslümanız ama İslam'ı istemeyen Müslüman olduk. Bu halimiz ümmetin şu yüzyıla kadar yaşamadığı bir durumdu. Bundan önce de bu ümmetin içerisinde faiz yiyenler, kumar oynayanlar oldu. Zina yapanlar, hırsızlık yapanlar oldu. Ama tövbe etmesini bildiler. Bu durumlarını kanıksamadılar. Oysa biz, günahları kanıksamış ve durumdan şikâyetçi olmadan bir hayat yaşıyoruz. Hatayı kabul etmeyince tövbesi mümkün olmuyor. İslam'ı sadece paralı askerlerin yaşayabileceği bir din gibi görüyoruz. Halimizin izahı budur.

Bu Duruma Nasıl Geldik?

Biz bu duruma batı denen tek dişi kalmış canavara karşı izzetimizi yitirdiğimiz günü geldik. Onları taklit etmeye, onların bizden üstün olduğunu düşünmeye başladığımız gün fitili

ateşlemiştik. Onların bindikleri arabalara binmenin hayali, onların oturduğu evlerde oturma hayali bizi bu hale getirdi. Kazanıp kaybetmenin dünya üzerinde gerçekleşen bir olgu olduğunu sandığımız gün yolun yarısına gelmiştik zaten.

Bizi şu duruma iki grup getirdi. Biri Allah'ın dini olan İslam'ı batılılara yaranmak için kuşa çevirip herkesi cennete dolduranlar, diğeri ise yapamadığı hükümleri İslam'ın dışına atıp İslam'ı daraltanlar.

Birinci grup İslam'ı, kırmızıçizgisi olmayan, herkesin değişmeden de sevebileceği bir din haline getirmeye çalıştı. Birileri mutlu olsun diye inkâr edilmeyen bir iman maddesi bırakmadılar dinde. Kader de neymiş diyerek kaderi inkâr ettiler. Kafirler bizi yanlış almasın o yüzden Adem aleyhisselam'a bir baba bulmamız lazım diyerek bir baba arayışına girdiler. Uydurulmamış hadis bırakmadılar. Erkeğe iki, kadına bir hisse veren miras hükümlerini tarihsel diye yorumlamaktan ar etmediler. Allah'ın geleceği bilmediğine kadar bu gevşeklik sonucunda batının razı olacağını düşündüler. Ama ne batı onlardan razı oldu, ne Müslümanlar. Saç tellerinin inceliğine kadar yüzlerce farklılığı (Allah'a kulluk hariç) olan kadın ile erkeği eşitleme çabaları İslam'ın birçok hükmünü inkâr etmeye kadar götürdü bu grubu. Cici mi cici bir dinimiz oldu artık. Yeter ki batı bize kötü, terörist demesin diye şekli olan ama ölü olan bir kuşa çevirdiler dinimizi.

İkinci grup ise birinci grubun yaptığını farklı bir metod izleyerek yaptı. Kendisi korkak olduğundan Kur'an'da ki onlarca cihad ayetini bir kenara itmeye kalktı. Buldukları bir cami köşesi ve gül kokulu tespihlerle (Tespah çekmek mübarek bir iştir) bu dininin hükümlerini camiye daralttılar. Kâinat dini oldu bizim caminin dini. İslam'ın bir elinde kalem, diğeri elinde de sözü dinlensin diye gücün olması gerektiğini inkâra yeltendiler. Kurtuluş istediklerini ama kan, ter ve gözyaşının akmaması gerektiğini de söylediler. Basit bir YGS sınavı için bile ter akıtmak

gerekirken kâinat dini olan İslam için klimalı veya alttan ısıtmalı camilerde tere razı olmadılar.

Biri kıstı diğeri genişletti. Biri bizi sevsinler dedi, diğeri bize dokunmasınlar da ne yaparsa yapsınlar dedi.

Reçetemiz

Kurtuluşumuz, reçetemiz ne İslam'ı daraltan ne İslam'ı genişleten olduğu gibi kabul eden bir nesil yetiştirmektir. Hiçbir yama ideoloji ile yamanmaya razı olmayan, kınayanın kınamasından korkmayan, hükümlerini yapamasa bile İslam üzerinde de operasyon da yapmayan bir nesil, bizim reçetemizdir. Bedel ödemeye razı, gözü pek, ne ahmaklar gibi korkak, ne de cahiller gibi cesur olmayan, her şeyi yeri ve zamanında yapan bir nesil, bizim reçetemizdir. Tespih zamanı caminin en kuytu köşesinde Rabbi ile baş başa, iş kuvvete geldiğinde meydanda ki yerini alan genç nesil, bizim reçetemizdir. Ezan okunduğunda cami de, annesi su istediğinde mutfakta ki yerini alan genç nesil, bizim reçetemizdir. Çünkü bu nesil kendini kurtarmadan başkasını kurtaramayacağını bilir. Çünkü bu nesil benim girmedığım cennete herkes girse bir şey kazanamayacağını bilir. O yüzden önce kendinden başlar. Olmadan oldurmaya çalışmaz.

Evet, kurtuluş İslam'ı tam anlamış nesillerle olacak ama bu neslin ilke özelliği önce kendisini kurtarmasıdır. Kendi bataklıkta olanın başkasının ellerinden tutması onu da bataklığa çekeceğinin göstergesidir. Ölmek üzere olan bir doktorun hangi hastaya faydası olabilir. Kendi can çekiştikten sonra doktor olsan ne olur hasta olsan ne olur. Kurtuluş isteyenler, sokakları İslam'a teslim etmek isteyenler önce İslam'dan utanmamayı öğrenecek sonra kendinden

başlayacak. Sözleri ile amelleri çelişmeyecek büyük konuşup küçük işe talim edenlerle İslam gemisi yürümez. Bizim inanmadığımızı başkasına inandıramayız. Bizim yapmadığımızı başkasına yaptıramayız. Kendi eline söz geçiremeyenler nasıl olur da başkalarının ellerine hükmetmeye çalışır. Gözünü haramdan alamayanlar nasıl olur da başkalarının gözlerine kepenk çekmek ister. Uçaklarda yapılan o anonsu unutmayacağız. Kaza anında oksijen maskesini canımızdan çok sevdiğimiz çocuğumuzdan önce kendimize takacağız. Çünkü kendini kurtaramayanlar, çocuklarını da kurtaramazlar. Kendini kurtaramayanlar, ailelerini de kurtaramazlar.

Bu yazdıklarımızdan tebliği bir kenara bırakalım, kimseyi İslam'a davet etmeyelim anlaşılmasın bilakis biz başkalarını dine davet ederken onlar için değil kendimiz için bunu yaparız. Yani bu hamlemiz de kendimizi kurtarmak adına olan bir hamledir.

Bir kişiyi öldürmek bütün insanlığı öldürmek gibidir. Bir kişiyi kurtarmak bütün insanlığı kurtarmak gibidir. İnsanlığı kurtarmak isteyenler kendilerini kurtardılar mı bu görevi yerine getirmiş sayılırlar.

Kullanacağımız İlaçlar

1- İmanımızı canlı tutacağız. Haber bültenlerine aldanıp İslam'ın ve Müslümanların yenik olduğunu vehmetmeyeceğiz. Perdeler açıldığında gerçek kazananın biz olacağımıza yakın bir şekilde iman edeceğiz.

2- Akidemizi öğreneceğiz. Fikir dünyamızı İslam şekillendirecek. Birilerinin bayisi gibi davranmayacağız.

3- Gruplaştırmadan bütün Müslümanları bağrımıza basacağız. Onlar bizi itse de, onlar bize gelmese de kardeşlik bağlarını korumak için elimizi uzatmaktan içtinap etmeyeceğiz.

4- Cennete girene kadar salih amele doymayacağız. Her anımızı ibadet edecek şekilde dizayn edeceğiz. Bir bacağımız değil bütün vücudumuzla cennet girene kadar durmadan çalışacağız.